

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ให้ความรู้ไหลเวียนอยู่ในสติปัญญาของลูกและลูกจะมีความสุขมากมาย
- คำถาม:** ลูกๆ ต้องมีความระมัดระวังอย่างมากกับมิตรคนไหน?
- คำตอบ:** ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังมิตรที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของพวกเขาและผู้สติปัญญาของพวกเขาเฝ้าแต่เร่ร่อนไปที่นั่นที่นั่น ลูกไม่ควรนั่งข้างๆ พวกเขา หรือแม้แต่จะแตะต้องพวกเขา เพราะผู้ที่ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงจะทำให้บรรยากาศเสีย
- คำถาม:** ผู้คนจะสำนึกผิดเสียใจเมื่อไหร่
- คำตอบ:** เมื่อพวกเขาตระหนักว่าพระเจ้าเองเป็นผู้ที่สอนลูก ใบหน้าของพวกเขาจะซีดเผือดและพวกเขาก็จะสำนึกผิดเสียใจต่อความผิดที่พวกเขาได้ทำจากการไม่ศึกษาเล่าเรียน

โอมชานติ ลูกๆ เข้าใจการจาริกแสวงบุญทางจิตเป็นอย่างดี ไม่มีการจาริกแสวงบุญของหะฐะโยคะใดๆ ที่นี่ นี่คือการจดจำระลึกถึง ไม่มีเรื่องของความยากลำบากในการจดจำระลึกถึง ไม่มีความยากลำบากในการจดจำพ่อ นี่คือการเรียนและดังนั้นลูกต้องนั่งอย่างมีระเบียบ ลูกได้กลายเป็นลูกของพ่อและลูกได้รับการหล่อเลี้ยง ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงใด? ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ไม่มีความยากลำบากในการจดจำพ่อ เป็นเพียงแค่มาตัดโยคะของสติปัญญาของลูก อย่างไรก็ตามมันไม่สำคัญว่าลูกจะนั่งอย่างไรเพราะนั่นไม่ได้เชื่อมโยงกับการจดจำระลึกถึง ลูกหลายคนนั่งเป็นเวลา 3-4 ชั่วโมงเหมือนกับหะฐะโยคี พวกเขาแม้แต่ที่นั่งนั้นตลอดทั้งคืน ก่อนหน้านั้นลูกเคยอยู่ในบัทตีแต่นั้นก็เป็นสิ่งที่แตกต่างกัน ที่นั่นลูกไม่ได้มีธุรกิจใดๆ และดังนั้นจึงมีการสอนสิ่งนั้นแก่ลูก เวลานี้พ่อพูดว่า อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกอาจทำธุรกิจของลูกด้วยเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะทำงานอะไรลูกต้องจดจำพ่อ อย่าคิดว่าลูกสามารถมีการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอในเวลา: ไม่เลย สิ่งนี้ใช้เวลาที่จะไปถึงสภาพนั้น หากลูกจะมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอในเวลา: ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ตามแผนของละครขณะนี้เหลือเวลาอีกเล็กน้อย ลูกมีบัญชีทั้งหมดในสติปัญญาของลูก พวกเขาพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์มีเพียงบาร์ตและนั่นก็ลูกเรียกว่าสวาร์ค 2000 ปีของพวกเขากำลังจะสิ้นสุดลงในเวลานี้ สิ่งนี้ทำให้เป็นบัญชีของ 5000 ปี จะเห็นได้ว่าชื่อของลูกจะได้รับการยกย่องจากต่างแดนเพราะสติปัญญาของพวกเขายังคงเฉลียวฉลาดกว่าสติปัญญาของผู้คนของบาร์ต พวกเขาร้องขอความสงบเพื่อบาร์ตด้วยเช่นกัน เป็นผู้คนของบาร์ตที่พูดถึงหลายแสนปีและให้ความรู้ของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและทำลายสติปัญญาของพวกเขา พวกเขากลับมามีประโยชน์ ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้กลับมามีประโยชน์มาก สติปัญญาของพวกเขานั้นเฉลียวฉลาดมาก เมื่อเสียงของพวกเขากระจายออกไปผู้คนของบาร์ตก็จะตื่น เพราะผู้คนของบาร์ตกำลังนอนหลับอย่างหลับลึก ผู้คนเหล่านั้นนอนหลับในการหลับที่ไม่ลึก เสียงจากพวกเขาจะกระจายไปอย่างดีมาก ผู้คนมาจากต่างประเทศเพื่อขอให้บางคนแสดงให้พวกเขาเห็นว่ามีความสงบ พ่อมาในบาร์ตเท่านั้นเช่นกัน มีเพียงลูกเท่านั้นที่สามารถถ่ายทอดสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ที่จะมีมีความสงบในโลกอีกครั้งเมื่อไหร่และอย่างไร ลูกๆ รู้ว่าเคยเป็นดินแดนสุขาวดีหรือสวาร์คอย่างแท้จริงเมื่อโลกนั้นใหม่บาร์ตเป็นดินแดนสุขาวดี ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนั้น เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ในสติปัญญาของผู้คนว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและพวกเขาก็บอกว่าระยะเวลาของวงจรมันหลายแสนปี เป็นผู้คนเหล่านี้ของบาร์ตที่กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหินมากที่สุด ก็ตะและคัมภีร์ ฯลฯ ล้วนเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา จะมีการเขียนสิ่งเหล่านั้นอีกครั้งในลักษณะเดียวกัน แม้ว่าลูกรู้จักละคร แต่พ่อก็ยังทำให้ลูกเพียรพยายาม ลูกๆ รู้ว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน พ่อมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่ นี่เป็นเรื่องของความสุข เมื่อใครบางคนผ่านการสอบที่ยากเขาก็รู้สึกมีความสุขอยู่ภายใน เราารู้สึกว่าเราได้ผ่านสิ่งทั้งหมดนี้แล้วและเราก็จะไปและกลายเป็นเทพ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้สอนลูกอย่างแท้จริงและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ แท้จริงแล้วเคยมีดินแดนสุขาวดี, สวาร์ค ผู้ที่นำสงสารและหมดหนทางก็สับสนโดยสิ้นเชิง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้ความรู้ที่ทันทันแก่ลูกๆ ลูกสรรเสริญพ่อว่า: บาบามีความรู้และทันทันมีความปิติเช่นกัน ทันทันเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ใครทำให้ลูกมั่งคั่ง? เหตุใดลูกถึงมาที่นี่? เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูก หากใครบางคนมีสุขภาพดีมากแต่ไม่มีเงิน แล้วอะไรจะเกิดขึ้นถ้าไม่มีเงิน? ลูกมีความมั่งคั่งในดินแดนสุขาวดี ผู้ที่มั่งคั่งที่นี่ก็มีความซาบซึ้งของการมีทรัพย์สินสมบัติและโรงงานมากมาย ฯลฯ อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาออกจากร่างกายของเขามูลค่าก็จบสิ้นลง ลูกรู้ว่าบาบาให้สมบัติที่มีค่าแก่ลูกอย่างมากมาเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด

พ่อเองไม่ได้กลายเป็นนายของสมบัติที่มีค่า ท่านทำให้ลูกๆ เป็นนาย ลูกๆ รู้เช่นกันว่าไม่มีใครนอกจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ สามารถก่อตั้งความสงบในโลก ตรีมูรติและวงจร(รวมกัน)เป็นรูปภาพชิ้นหนึ่ง ความรู้ทั้งหมดมีอยู่ในวงจรนี้ เมื่อพวกเขาเห็นว่าลูกมีสิ่งที่มหัศจรรย์พวกเขาก็จะเข้าใจว่ามีนัยสำคัญบางอย่างในสิ่งนี้อย่างแน่นอน ลูกๆ บางคนทำภาพเล็กๆ เหมือนกับของเล่นซึ่งบ๊อบบี้ไม่ชอบ บ๊อบบี้พูดว่า ทำภาพที่มีขนาดใหญ่มากซึ่งผู้คนสามารถอ่านได้จากกระยะไกลและเข้าใจได้ ความใส่ใจของผู้คนจะถูกดึงไปที่สิ่งที่ใหญ่ มีการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนมากในสิ่งนี้(วงจร) ว่าเป็นยุคหลักในด้านนี้และยุคทองในด้านนั้น เมื่อมีภาพใหญ่ก็สามารถดึงดูดความสนใจของผู้คนได้ นักท่องเที่ยวก็จะเห็นภาพเหล่านั้นและเข้าใจสิ่งเหล่านั้นอย่างชัดเจนมากด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์เคยเป็นสวรรค์ ผู้คนภายนอกไม่รู้สิ่งนั้น ลูกอธิบายปัญชีของ 5000 ปีอย่างชัดเจน ดังนั้นลูกควรทำภาพที่ใหญ่มากที่ผู้คนสามารถมองเห็นภาพเหล่านั้นได้จากกระยะไกลและสามารถอ่านสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยเช่นกัน ด้วยสิ่งนี้ที่พวกเขาจะสามารถเข้าใจว่านี่คือจุดจบของโลกอย่างแน่นอน จะมีการเตรียมระเบิดต่อไป จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเช่นกัน เมื่อลูกได้ยินคำว่า“การทำลายล้าง” ก็ควรจะมีความสุขภายในอย่างมาก อย่างไรก็ตามหากลูกไม่มีความรู้ก็ไม่สามารถมีความสุขได้ พ่อพูดว่า สละละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ให้อยู่โดยของลูกดวงวิญญาณเชื่อมโยงกับฉันผู้เป็นพ่อ นี่คือนั่นที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม เป็นเพียงหลังจากที่กลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกสามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าเราประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองแล้วก็สูญเสียมันไป สิ่งนี้ง่ายมาก ในขณะที่เดินเหิน นั่ง และเคลื่อนไหวไปมา ความรู้ควรไหลรินอยู่ภายในลูก บ๊อบบี้มีความรู้ พ่อมาเพื่อสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นเทพ ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมากมาย ถ้ามองตนเองว่า: ฉันมีความสุขอย่างมากมายเช่นนั้นหรือไม่? ฉันจดจำพ่อได้มากขนาดนั้นหรือไม่? ลูกมีความรู้ทั้งหมดของวงจรและดังนั้นจึงควรมีความสุขอย่างมาก พ่อพูดว่า จดจำพ่อและคงอยู่ในความสุขอย่างสมบูรณ์ ดูซิว่าใครกำลังสอนลูก! เมื่อพวกเขาทั้งหมดได้ตระหนักถึงสิ่งนี้ใบหน้าของพวกเขาจะซีดเผือด อย่างไรก็ตามยังคงมีเวลาเล็กน้อยที่พวกเขาจะเข้าใจ มีสมาชิกจำนวนมากของศาสนาเทพที่ยังไม่ได้มีการสร้างขึ้น ทั้งอาณาจักรยังไม่มีการก่อตั้งขึ้น ลูกต้องให้สาสน์ของพ่อแก่ผู้คนมากมาย พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่พวกเราอีกครั้ง ลูกก็สามารถจะจดจำพ่อนั้นเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกอย่างแน่นอน ลูกๆ ควรมีความสุขของความรู้ที่สมบูรณ์อยู่ภายในลูก มากเท่าที่ลูกจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง ดวงวิญญาณก็จะกลับมาบริสุทธิ์อยู่เรื่อยๆ มากเท่านั้น ตามแผนของละครยิ่งลูกๆ ทำงานรับใช้เพื่อสร้างปวงประชา มากเท่าไรลูกก็จะยิ่งได้รับพรจากผู้ที่ได้รับคุณประโยชน์มากเท่านั้น ลูกรับใช้ผู้ที่ยากจน จงให้คำเชื่อเชิญต่อไป ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากมายบนรถไฟด้วยเช่นกัน มีความรู้มากมายที่อยู่ในเข็มกลัดที่แสนเล็กเช่นนั้น สารของการศึกษาทั้งหมดอยู่ในสิ่งนี้ ลูกควรทำเข็มกลัดที่ดีมากจำนวนมากที่ลูกสามารถให้เป็นของขวัญแก่ผู้อื่นด้วย เป็นสิ่งที่ย่ายายมากที่จะอธิบายให้ผู้อื่นว่า: เพียงแค่จดจำชื่อ บ๊อบบี้ จากชื่อ บ๊อบบี้เท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกนี้ ดังนั้นจดจำพ่อ, มรดกของพ่อ, อำนาจในการปกครองสวรรค์และดินแดนของภุชณะ หนทางของผู้คนนั้นสับสนมาก! พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่ค่อยสนใจผู้อื่นอย่างมากมายสำหรับกิเลส พวกเขาเกือบจะตายเพื่อค้นหาสาระ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย สติปัญญาของทุกคนจบสิ้นลงโดยสิ้นเชิง พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน ความสามารถทางจิตของทุกคนถูกทำลายไปอย่างสิ้นเชิง พ่อพูดว่า ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์เช่นนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจเลย พลังทั้งหมดของดวงวิญญาณได้จบสิ้นลงแล้ว มีการอธิบายแก่ลูกอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตามลูกต้องใช้ความเพียรพยายามและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นด้วย ลูกต้องไม่เหน็ดเหนื่อยกับความพยายาม ลูกต้องไม่มีอาการหัวใจวายเช่นกัน ลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากแต่ก็ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่ปรากฏออกมาจากการบรรยายนั้น อย่างไรก็ตามใครที่ได้ยินสิ่งที่ลูกถ่ายทอดก็ประทับใจกับสิ่งนั้น ในเวลาสุดท้ายทุกคนจะรู้เรื่องนี้อย่างแน่นอน ลูกๆ บีเคจะได้รับการยกย่องอย่างมากในอนาคต อย่างไรก็ตามเมื่อผู้คนได้เห็นกิจกรรมของบางคนพวกเขาก็หมดสติโดยสิ้นเชิง ไม่มีความเคารพนับถือต่อผู้ใด ไม่มีการตระหนักรู้เพิ่มเติมที่ สติปัญญาของพวกเขาก็เฝ้าแต่เร่ร่อนไปภายนอก หากพวกเขาจดจำพ่อพวกเขาจะสามารถได้รับความช่วยเหลือเช่นกัน หากพวกเขาไม่จดจำพ่อนั้นก็หมายความว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ ลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ สติปัญญาของผู้ที่ไม่จดจำพ่อก็เร่ร่อนไปที่ใดที่หนึ่งอย่างแน่นอน ดังนั้นลูกต้องไม่นั่งใกล้กับบุคคลเช่นนั้นหรือแตะต้องเขา เนื่องจากการไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงบุคคลเหล่านั้นจึงทำให้บรรยากาศเสียไป ผู้ที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ เหตุนี้เองพ่อจึงทำลายโลกเก่า นับวันกฎก็จะยิ่งเข้มงวดมากขึ้นด้วยเช่นกัน หากลูกไม่จดจำพ่อแล้วแทนที่จะได้ผลกำไรลูกกลับทำให้ตนเองสูญเสียมากขึ้น ทุกสิ่งเพื่อความบริสุทธิ์ขึ้นอยู่กับภาระการจดจำระลึกถึง ไม่ใช่เรื่องของการนั่งในสถานที่หนึ่ง แทนที่จะนั่งด้วยกันที่นั่นจะเป็นการดีกว่าที่จะนั่งในสันโดษบนภูเขา ผู้ที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงก็ไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่คบหาพวกเขา ลูกสามารถบอกทุกสิ่งได้จากกิจกรรมของพวกเขา ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้โดยไม่มีการจดจำระลึกถึง มีภาระที่ใหญ่มากของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดในแต่ละคน สิ่งนั้นจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไรหากไม่มีการจารึกแสงบุญ

แห่งการทรงจำระลึกถึง? นั่นหมายความว่าพวกเขายังคงไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า พ่อจบสิ้นทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อลูกๆ ลูกต้องไม่แม้แต่จะคบพวกเขาคือเป็นมิตร อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่มีปัญญามากพอที่จะรู้ว่าพวกเขาควรคบใครเป็นมิตร ลูกควรมีความรักที่บริสุทธิ์ต่อผู้เดียวที่บริสุทธิ์ ลูกจำเป็นที่จะต้องมีปัญญามากเช่นนั้น อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อที่แสนหวานและอาณาจักรที่หวานชื่น การละทิ้งทั้งหมดนั้นไม่เหมือนกับไปบ้านป่าของลูก! พ่อมีความรักอย่างมากมายต่อลูกๆ ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ พ่อกำลังก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์เพื่อลูก ท่านได้ทำลายโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้อย่างสมบูรณ์ ทุกสิ่งในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ที่สร้างทุกข์ให้แก่อลูก ช่วงชีวิตของลูกก็ลดลงเรื่อยๆ เช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่า “ไม่มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์” มีความแตกต่างระหว่างเพชรกับเปลือกหอย ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก มีการจดจำกันว่า ที่ใดที่มีแสงจะดวงวิญญาณจะร้ายรำ ในยุคทองลูกร้ายรำในความสุข อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับสิ่งใดที่นี่ ในขณะที่มองดูทุกสิ่งลูกต้องไม่เห็นสิ่งนั้น ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ในขณะที่ลูกลืมนตา ลูกก็ยิ่งหลับอยู่ อย่างไรก็ตามลูกต้องมีความกล้าหาญและมีสภาพนั้น ลูกมีศรัทธาว่าโลกเก่าจะไม่คงอยู่อีกต่อไป พรอของความสุขควรอยู่ในระดับสูงมาก ลูกควรจะหยิกตนเอง: หากฉันจดจำชีพบาบาฉันจะได้รับอำนาจในการปกครองโลก ลูกต้องไม่นั่งที่นี้เช่นหะฐะโยคี ขณะ ในขณะที่รับประทาน ดื่ม และทำงานของลูก จงจดจำพ่อ ลูกรู้ว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น พ่อไม่ได้พูดว่าลูกต้องกลายเป็นสาวใช้ พ่อพูดว่า ทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ พ่อดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ และจากนั้นลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกพูดเท็จมากมายและทำบาป จดจำชีพบาบาเสมอและบาปทั้งหมดของลูกจะถูกล้างเวย นี่คือการไพบูลย์ของบาบา เป็นไพบูลย์ที่สำคัญมาก ผู้คนเหล่านั้นก็สร้างไพบูลย์และใช้เงินเป็นแสนๆ ปี ลูกรู้ว่าทั้งโลกจะถูกล้างเวยในไฟนี้ ที่นี้จะมีเสียงจากต่างแดนและเสียงนั้นจะกระจายไปทั่วบาร์ด ก่อนอื่นหากโยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพ่อบาปของลูกก็สามารถจะถูกตัดออกไปและลูกก็จะสามารถได้รับสถานภาพที่สูงด้วยเช่นกัน หน้าที่ของพ่อคือการดลใจลูกๆ ให้ทำความเพียรพยายาม พ่อทางร่างก็รับใช้ลูกๆ ของเขาและได้รับการรับใช้จากพวกเขาด้วยเช่นกัน พ่อเห็นพูดว่า พ่อให้มรดกแก่ลูกๆ เป็นเวลา 21 ซาติเกิด และดังนั้นลูกต้องจดจำพ่ออย่างแนนอนเพื่อที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปได้ อย่างไรก็ตามบาปไม่สามารถถูกตัดออกไปได้ด้วยน้ำ น้ำก็ไหลไปทุกที่ มีแม่น้ำในต่างแดนเช่นกัน ดังนั้นจึงเป็นแม่น้ำที่ที่ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ในขณะที่แม่น้ำในต่างแดนนั้นทำให้ทุกคนไม่บริสุทธิ์หรือ? ผู้คนไม่มีความเข้าใจใดๆ เลย พ่อรู้สึกเมตตา พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ อย่าได้ไม่ระมัดระวัง! พ่อทำให้ลูกสวยงามมากและดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายาม ลูกต้องมีความเมตตาต่อตนเอง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับสิ่งใดที่นี่ ในขณะที่มองดูทุกสิ่งอย่าได้เห็น เช่นที่มีความซาบซึ้งของการนอนหลับแม้ในขณะที่ดวงตาของลูกนั้นเปิดอยู่ ในทำนองเดียวกันก็ควรมีความซาบซึ้งของความสุข
2. ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องระมัดระวังที่จะไม่นั่งข้างๆ หรือแตะต้องผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ อย่าได้จดจำสิ่งอื่นใดนอกจากพ่อที่แสนหวานและอาณาจักรที่หวานชื่น

พร: ขอให้ลูกเต็มเปี่ยมและหัดเทียม และอยู่เหนือความปรารถนาที่มีขีดจำกัดทั้งหมดและได้รับผลของการรับใช้ การทำงานรับใช้หมายถึงการทำให้ผล หากงานรับใช้ใดที่ทำให้ลูกไม่พอใจ งานรับใช้นั้นก็ไม่ใช่งานรับใช้ ลูกอาจจะหยุดทำงานรับใช้นั้น แต่อย่าปล่อยความพอใจของลูกหายไป เช่นเดียวกับผู้ที่มีความพึงพอใจทางร่างกายก็จะอยู่อย่างพอใจอยู่เสมอ ในทำนองเดียวกันผู้ที่จิตใจพึงพอใจก็จะพอใจ ความพอใจเป็นสิ่งที่บอกถึงความพึงพอใจ ดวงวิญญาณที่พึงพอใจจะไม่หิวกระหายต่อความปรารถนาที่มีขีดจำกัดใดๆ เช่นชื่อเสียง เกียรติยศ การหลุดพ้นจากบาป หรือสิ่งอำนวยความสะดวก ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะอยู่เหนือความปรารถนาที่มีขีดจำกัดอย่างสม่ำเสมอ และจะเต็มเปี่ยมและหัดเทียม

คติพจน์: การก้าวไปข้างหน้าในงานรับใช้ที่เห็นแก่ผู้อื่นด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์หมายถึงการสะสมในบุญขีบุญของลูก

*** โอม ชานติ ***